

nahajajo goličave, ondi ne išči, dragi moj, dobrih nasledkov gozdnih. S tem ni vse dognano, da gozd le po imenu obstoji, temuč da je gozd, kakor ima gozd biti, poln drevja in dobro gleštan. Tudi listja za steljo ne bo v gozdu, ako drevje iz zemlje ne dobiva po tistih potih vlage, kakor smo jih gori popisali.

Gospodarske skušnje.

* Saje — gnoj za sadna drevesa. V vsaki hiši nabere se konec zime dosti sáj. Treba pa je, da se vé, da so saje posebno dober gnoj za sadna drevesa, ker ne samo da jih redijo, ampak jih tudi zdravijo, kadar boleajo in s svojim smradom podé od njih vsaki mrčes. Skušnja uči, da so se ostarela in skor da že umrla drevesa zopet omladila, kadar je gospodar s sajami posipal zemljo okoli njih in jo prekopal, da so saje prišle do korenin.

„Gospod. List.“

Gospodarske novice.

* Jagnje 4 leta v maternem telesu. V vasi Spanavi na Marškem se je celó nenavadno pripetilo, da je bila ovca 4 leta breja. Prvo, drugo in tretje leto je bila zdrava, še le preteklo jesen je začela hirati, pa jedla je še zmiraj rada. Gospodar, kmet Andrej Löw, jo je o Božiču zaklal, da mu ni popolnoma shujšala. Ko so jej trebuh preparali, so v trebuhu našli veliko bulo — maternica (telečnjak) je bila — kakor hrustanec trda in zrašena z bližnjimi trebušnimi deli; v njej pa je ležalo jagnjiče popolnoma izrašeno v naravni legi, glava in sprednji deli života pa že spremenjeni v neko belo in mehko tvarino brez krvi; zadnji konec je bil zdrav in krvi poln, koža čez in čez s tanko volno poraščena.

* Družba za umetno izrejevanje rib — se je ustanovila v Salzburgu; c. kr. ministerstvo je že potrdilo njena pravila (statute); imenovala se bo, ker hoče podpirati umetno ribjo rejo po vsem našem cesarstvu, „prva avstrijska glavna družba za umetno ribjo rejo v Salzburgu.“

Zdravniške reči.

* Zdravilo zoper božjast ali togoto. — Iz Berolina je „Novicam“ došlo pismo od tajnika Wepler-a, da neki velik gospod vé za mnogo skušeno zdravilo, ako človeka meče in božjast lomi. Mi sicer ne stavimo na taka priporočila nobenega zaupanja, ker vémo, da ta strašna bolezen izvira iz mnogih vzrokov in se tedaj ne dá po enem kopitu ozdravljati. Ker pa so taki reveži včasih že vse zdravnike skusili in jim nobeden ni mogel pomagati, ni jim zameriti, ako skušijo še, kar se s tako hvalo priporoča. In samo iz tega ozira povemo, da, kdor želi poskusiti tudi to zdravilo, naj se obrne v Berlin do gospoda, kteremu se naredi pismo tako: „Herren Secretär W. Wepler in Berlin, Oranienstrasse Nr. 32“, pa naj tudi vpraša: ali to zdravilo ni zmes kakošnih strupenih ali sicer hudih in zdravju nevarnih reči?

Drobtinice

našim hišnim gospodarjem in gospodinjam.

Dobro znamenje.

Dr. Franklin pravi: „Kadar vidim hišo dobro oskrbljeno z bukvami in časniki, gotovo vé, da se v njej najdejo tudi dobro izrejeni otroci; — kjer nimajo ne bukev ne časnikov, tamo so otroci nevedni ali zelo zanemarjeni. — Resnico govori mož.“

Vroča leta.

Zapazilo se je, da v našem stoletju se ima vsako deseto do dvanajsto leto šteti med posebno vroča leta. Tako je bilo 1811. leta, katero sloví zavolj obilega in dobrega vina. 1822. leta, tedaj 11 let kasneje, bila je tudi ravno tako velika vročina, — 1834. leta tudi tako in čez 12 let 1846. leto tudi tako vroče in tudi tako 1856. leta — kaj pa letos?

Jugoslavenstvo slovstvo.

* 26. zvezek po gospod prof. Janežiču izdajanega „Cvetja iz domačih in tujih logov“, katero je po lepi svoji izbirkí prozajičine in pesmiške tvarine in po nizki ceni vreden čedalje več naročnikov, je prinesel dogotovljene Umekove pesmi, ki so prišle še tudi v posebnem iztisku pod naslovom „Pesmi. Zložil Anton Umek Okiški“ na svetlo. Gosp. Umek je Slovencem priljubljen pesnik; tudi „Novice“ so že marsiktero njegovih pesem prinesle, ko je še učenec ljubljanske gimnazije bil. Zdaj je vse zbral v kitico, kateri je dodal še nekoliko novih, in vse poslal z oglasnico po svetu, ktera nam kaže tudi bistveni značaj njegove poezije, ki se strinja v besedah „Domovina — Bog.“ S to-le skromno popotnico jih namreč blagi pesnik sam pošilja na dan:

Slovinci dragi! slave ne želimo,
Saj je ljubezen ráдостna razlog,
Da dneva belega se veselimo,
Veljá nam gëslo: „Domovina — Bog!“

* 45. list „Slovenca“ je prišel na svetlo v veči in ličnejši obliki, kakor je dozdej izhajal, in tako bode tudi vprihodnje. Naravno je tedaj, da mu je tudi naročnina nekoliko viša, po kateri po pošti prejemani za celo leto veljá 7 gld. 50 kr., za pol leta 3 gld. 80 kr., za četrt leta 2 gld. Od rodoljubnih Slovencev je pričakovati, da se mu oglasi naročnikov obilo.

* Mali ratar — se zove knjižica, ki jo je v hrvaškem jeziku spisal za kmetiško mladino prof. Fr. Klaić in je na svetlo prišla v zalogi zagrebškega knjigarja L. Hartmana. 7 pól debela knjižica veljá le 30 nov. krajc. — Od istega pisatelja tiska se tudi „Mala gospodarica“ in bode kmali gotova. — Naznjanaje te knjigi vprašamo: ne bi tudi Matica naša se lotila tacihi knjižic, ki bi dobro došle mladini v ljudskih šolah? Kaj ko bi napravili tudi mi „malega ratarja“, „malega vrtnarja“, „malega čbelarja“, „malega svilarja“ itd.? Knjižice male pa prav dober kup.

* Časopis za gospodinje. — V Pragi je začel izhajati česki časnik za gospodinje pod imenom „Hospodyně.“ Vreduje ga A. Meliševa; vsak mesec izhaja en list, in veljá za pol leta 1 gold. — Vidi se iz tega, da tudi gospodinjam je treba časnika, ki jih podučuje v gospodarskih rečéh, in da tudi gospodinje, ako hočejo napredovati s časom, se ne smejo odtegniti časnikarskemu berilu.

Jezikoslovske drobtine.

Spisuje Janko Pajk.

Slovenska slovnica v ožem pomenu kakor gramatika je že do dobrega vtrjena. Ne dá se isto reči o slovarju. Kar se tega tiče, bode še treba mnogo tujk z domačimi besedami nadomestiti, mnogo krivo pisane, pa domačega popraviti. Evo za premislek od vsacega nekaj!

1. Inako = sicer.

V „Novicah“ leta 1863. stran 322. priobčuje nekdo besedo „nako“ za „sonst, übrigen.“ Navadna je, pravi, na Štajarskem. Pomislil sem nekoliko o njeni etimo-